

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 281. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568431376/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

ten er Frihedens Symbol." *Adams* loe; jeg kunde selv ikke bare mig – „men“ ... havde jeg kunnet ende; thi jeg tilstaaer oprigtigen, at jeg ikke havde Aandsnærværelse nok, til virkelig at ende Striden saaledes ... „paa Grund af samme Argument kunde jeg bevise dit Systems Skadelighed“ – og nu fløi Hatten af ham selv med; og vi sad alle tre med blotte Hoveder i det fuldkomneste Anarchie man kan tænke sig, paa eet Sæde. –

Vi vare til Lykke allerede paa det tørre, tæt ved Schwezingen, og fandt efter nogen Umage igien vore Hatte, som vi stege af Vognen for at hente. Og saaledes endte sig vore Revolutions-Debatter. [...]

Bruchsal

Sielden har jeg studset mere, sielden er jeg saa behagelig bleven overrasket, som ved Porten og Indkiørselen i *Bruchsal*. Jeg havde forestilt mig i denne Speierske Bispepresidents at faae een af de almindelige gamle forfaldne Kirke-Flekke at see; og jeg kan ikke beskrive min Forundring, da jeg giennem den usædvanlig smagfulde Port kom paa een af de skønneste Pladse, man kan forestille sig, og i den lige for indtil den indre Stadspart løbende brede, zürlige Gade fandt et saa skjønt Perspectiv, paa begge Sider saa aruge Bygninger, overalt saa megen Nethed, Reenlighed og Smag, at jeg virkelig for første Gang saae min Idee om en smuk Bye realiseret. Det bispelige Pallads, hvis Forgaard vendte ud til Pladsen, er prægtigt uden Overladning, de dertil svarende, og formodentlig dertil hørende Bygninger, massive og skønne, selv de mindste Borgerhuse paa begge Sider af Gaden, faste, elegante, og tilsyneladende bequemme – i det hele er Symmetric og Afvexling, Orden uden trættende Eensformighed, og et vist yndigt Anstrøg, som qvæger Øiet i behagelig Hvile ved dets Beskuelse.

De Fruentimmere, jeg saae, contrasteerte ikke, som i Cassel, med Stadens Udvortes. Deres Klædedragt behagede mig meget, især de nette Tøfler, de hoppede med. Det smukke Kiøn burde aldrig have anden Fodrustning eller Fodprydelse. De skiule i Skoe een af deres see-værdigste og see-tilladeligste Skjønheder. En smuk Hæl er een af Naturens skønneste Former. En flykten-